

Rapporten redovisar resultatet av genomförd analys av två skattningsmodeller för muskelprovet/Isokaiprovet. Målet med att skapa skattningsmodeller är att skatta muskelkapaciteten för de mönstrade som ej kan genomföra muskelprovet/Isokaiprovet och att samma beslutsregler kan tillämpas vid alla regionkontor dvs. de mönstrade skattas lika oavsett kontor eller inskrivningspersonal.

Skattningsmodellerna har bildats genom att använda frågor från en tidigare genomförd enkätundersökning. De frågor som bedömdes som lämpligast var en fråga gällande tävling och träning i olika kraftsporter och en fråga där den mönstrade skattar sig själv i förhållande till sina klasskamrater beträffande muskelstyrka. Dessa frågor bildade sedan tillsammans med variabeln kropps massa modellerna, modell 1 och 2. För att pröva de nya modellerna har ytterligare försök genomförts under hösten 1997.

För de mönstrade med hälsa A-D är modell 1 och 2 ungefär lika bra med avseende på frekvensen rätt beräknade, 79% respektive 80% av de prövade har beräknats rätt, dvs. de prövade har beräknats i grupp LÅG och erhållit uppmätt kapacitet 1-3 eller beräknats i grupp HÖG och erhållit uppmätt kapacitet 4-9. Önskad fördelningen i grupperna LÅG och HÖG är 30%-70%. För modell 1 erhålls 20% respektive 80% och 28% respektive 72% för modell 2.

Därmed uppfyller modell 2 givna mål något bättre än modell 1 och rekommenderas att utnyttjas vid skattning av muskelstyrka hos mönstrade vid Pliktverket, när muskelprovet ej kan utföras.